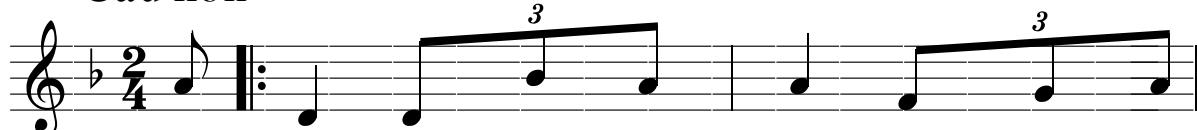

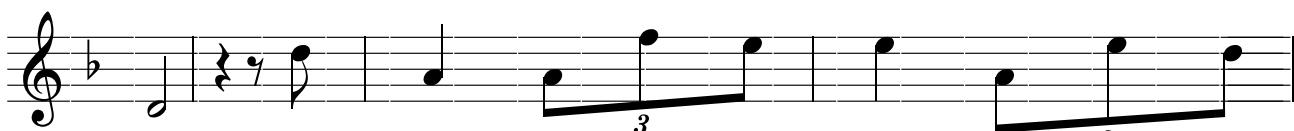
Kiếp Phù Du

Câu hồn

Thanh Bình

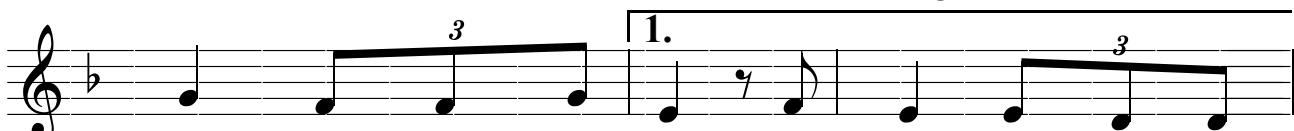
TK1: Thế là người đã ra đi về với cát
Kiếp người một thoáng mây bay, phải đâu muôn

bụi; Cuối cùng người đã đi luôn chẳng quay về
đời, Lo gì cuộc sống nhân gian khổ tâm tìm

nữa. Vinh quang, nghèo hèn sang giàu, Đau
tới. Lo chi cuộc đời sang hèn, Lo

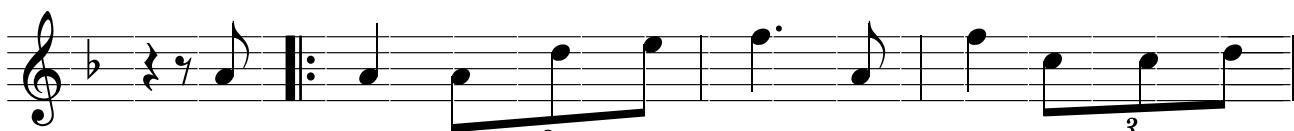

thương, nhọc nhằn, dãi dầu: Ích chi cho cuộc trần
chi bậc tiền ưu

thế. (Kiếp)

phiền, hãy lo mến Chúa yêu người.

ĐK: Cuộc đời là như thế đó, chẳng có gì là vững
Để về một nơi hạnh phúc, ở đó thật là quê

1.

bèn. Cuộc đời là như quán trọ, Dừng
Trời. Hãy

3

chân rồi phải ra đi. (Để)

mau tìm về nước

3

trời, Ngàn đời chẳng có phôi phai.